

LLUNY DE TU

Torna a ser un diumenge de gener
obro els ulls i poso els peus damunt del terra fred
i et penso tot mirant a la paret.

M'he comprat tres llibres i un cd
per poder treure'm del cap la teva imatge
que està enrocada i no la puc borrar.

Per fi he decidit que ja n'hi ha prou
és absurd seguir esperant que passi res de nou,
no busques res seriós, m'ho has dit molts cops.

Per què estic entestada en viure així
recolzant-me sobre espais que estan fora de mi
i que sempre acaben per cedir.

Per què no puc odiar-te
m'odio a mi per això
si poso la balança
tu guanyes sempre el joc.

M'estimes i m'ignores
segons a tu et convé
algú amb qui distreure't
per tu no he estat res més.

No sé com m'oblidaré dels teus petons
si no em sento ni capaç d'escriure't tot això
perquè tu encara dius que el sento és obsessió.

N'estic fins als collons del teu discurs
si no saps com estimar, no en tinc la culpa.
Potser algú algun dia t'obre els ulls.

No tens ni puta idea
de tot el que he perdut
si estic davant l'abisme
no és només per tu.

Aquesta dependència

la deixo pel camí
llepar-me les ferides
depèn només de mi.

Per què no puc odiar-te
m'odio a mi per això
si poso la balança
tu guanyes sempre el joc.

Però avui jo prenc les regnes
i vull canviar el meu rumb
per això començo el viatge
que em porti lluny de tu.